

عنوان مقاله:

بررسی ریشه‌شناختی واژه‌هایی از گویش اوزی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبانشناسی گویشهای ایرانی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شراره شفایی - دانشجوی کارشناسی ارشد فرهنگ و زبانهای باستان، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

فرخ حاجیانی - دانشیار فرهنگ و زبانهای باستان، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

محسن محمودی - کارشناس ارشد فرهنگ و زبانهای باستان، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

گویش اوزی از گویش‌های جنوب غربی ایران است. این گویش در کنار گویش‌های لاری (اوز، خنج، گراش، جویم، لار و...) مناطق وسیعی از استان هرمزگان (بخشی از بندرعباس، تمامی بندرلنگه، بستک و...) را دربر می‌گیرد (کامیاب، 1:1370) که همگی تحول یافته از زبان فارسی میانه هستند. این گویش‌ها اگرچه تفاوت اندکی با هم دارند اما می‌توان آن‌ها را نشأت گرفته از گویش لاری دانست. در این مقاله 15 واژه اصیل گویش اوزی مورد بررسی ریشه‌شناختی و تطبیقی قرار گرفته است. در هر مدخل ابتدا بر پایه شواهد موجود در خود گویش، روند دگرگونی و ساخت اشتقاقی هر واژه مورد بررسی قرار گرفته است. سپس معادل آن در دیگر گویش‌ها و نیز صورت دوره میانه این واژگان و صورت‌های مرتبط ایرانی باستان آن‌ها و نیز ریشه واژه مورد نظر و برابر آن‌ها در دیگر زبان‌های هندوایرانی و هندواروپایی آورده شده است. روش تحقیق در این مقاله میدانی است و روش انجام تحلیلی - توصیفی است که با استفاده از گردآوری واژه‌ها از منابع معتبر و ضبط صدای گویشور صورت گرفته است. بررسی ریشه‌شناختی و تطبیقی این واژگان نشان دهنده پیوستگی و قرابت این گویش با زبان‌های ایرانی در سه دوره تاریخی است که در این سرزمین بدان تکلم شده است. از سوی دیگر بررسی ریشه‌شناختی این چند واژه اوزی نشان می‌دهد که گویش‌های ایرانی گنجینه‌ای از داده‌های زبان‌های ایرانی را در خود دارند که هنوز ناشناخته است و بررسی آن‌ها با رویکرد تاریخی، هم ارزش نهفته زبان‌شناختی این داده‌ها را آشکار می‌کند و هم به بررسی و شناخت دیگر زبان‌ها و گویش‌های ایرانی کمک می‌کند.

کلمات کلیدی:

گویش اوزی، گویش لارستانی، گویش‌های جنوب غربی، زبان‌های ایرانی، ریشه‌شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148155>

